

Sztandar Biblijny

WIELKI BIAŁY TRON

I widziałem Wielki Biały Tron i Tego, który na nim siedział, przed którego obliczem uciekła ziemia i niebo, a ich miejsce nie zostało znalezione — Obj. 20: 11.

Jeszcze raz poruszę nie tylko ziemią, lecz także niebem – jeszcze raz, wskazuje usunięcie rzeczy chwiejących się, jako tych, które zostały uczynione, aby mogły pozostać te, które nie mogą się zachwiać — Żyd. 12:26, 27 (KJV).

PORUSZANIE opisane w naszym drugim wersecie, z Listu do Żydów 12:26,27, nie jest literalnym wstrząsem wywołanym przez trzęsienie ziemi i jego następstwa — niszczycielskie tsunami. Raczej, jak wyjaśnia Apostoł, jest to symboliczne poruszanie całej ziemskiej struktury społecznej, przez wstrząsy rządowych, finansowych, politycznych i religijnych frakcji obecnego świata. Uważny obserwator dostrzeże, że te warunki rozwijają się obecnie ze wszęch stron i one będą trwać, dopóki nie zostaną usunięte wszystkie rzeczy niebędące w harmonii z Boskimi standardami. Od wielu lat trwały przygotowania do tego poruszania i obecnie jest na świecie „czas ucisku, jakiego nie było, odkąd istnieją narody” (Dan. 12:1, KJV). Podczas tego okresu, wszystko co fałszywe, fikcyjne i niesprawiedliwe, jest atakowane przez naszego Pana, aby przygotować miejsce na ustanowienie Jego Królestwa tutaj na ziemi. Jedną z wielu fortec władzy szatana na ziemi w obecnym czasie jest dziedzina finansowa. Ona jest atakowana przez naszego Pana i Jego uwielbiony Kościół, z powodu zła, jakie tkwi w niej od wieków.

Dobrym przykładem jest oszustwo „Enronu”. Twierdzi się, że pewni ludzie ze ścisłego kierownictwa Enronu w konspiracji z firmą maklerską Merrill Lynch & Co., spowodowali, że jego akcje osiągnęły wartość 90.75 \$. Następnie, nielegalnie wykorzystując te informacje, sprzedali ponad 20

milionów akcji uzyskując dochód w wysokości 1.19 miliarda \$. Kiedy ich podwójne interesy zostały odkryte i wyszły na jaw, skutek był taki, że akcje Enronu gwałtownie spadły o 91%, do 0.26\$ za jedną akcję. 2 grudnia 2001 Enron ogłosił bankructwo. Upadek Enronu spowodował serię korporacyjnych skandali, co skłoniło Kongres do uchwalenia daleko idących zabezpieczeń prawnych. Tysiące pracowników Enronu straciło pracę, kiedy jego akcje spadły do minimalnych wartości, niweczając oszczędności emerytalne wielu pracujących ludzi.

Te akcje kosztowały ich obecnych właścicieli olbrzymie sumy, a ich faktyczna wartość wynosi tyle, ile te posiadłości powinny kosztować, plus rozsądny procent dodatku osiągniętego jako zysk z właściwie prowadzonego interesu. W zwykłych czasach one miały wartość rynkową zbudowaną na nadziei przyszłej koniunktury. Jednakże obecnie, mając świadomość rzeczywistej sytuacji, inwestujący obawiają się akcji tych przeinwestowanych firm niezależnie od ich ceny i nawet najbardziej solidne i wypłacalne firmy budzą nieufność społeczeństwa. Obecnie, u progu Nowej Tysiącletniej Dyspensacji, kiedy wszystko jest „potrzęsane”, powinniśmy się spodziewać spadku wartości na wszystkich finansowych giełdach, dopóki wszystko co nieuczciwe i niesprawiedliwe, nie zostanie zupełnie usunięte.

Wiele cytatów Pisma Św. w wydaniu angielskim pochodzi z *New King James Version* (Nowej Wersji Króla Jakuba)

„PODNIĘCIE SZTANDAR DO NARODÓW” – Izaj. 62:10

Spis Treści — Lipiec - Sierpień 2005

Wielki Biały Tron - 50

Symboliczne potrząsanie ziemskiego społeczeństwa

Jego różga i laska - 55

Ciekawostki - 56

Jedyny Prawodawca i Sędzia - 56

Doświadczenia Izraela - 59

Spełnienie nadziei Izraela - 61

Pytania Biblijne - 62

** Powrót Izraela*

** Tron Jezusa - Apostołowie*

** Król Og*

** Noe opuszczający Arkę*

Informacje wydawnicze - 64

WYCOFANIE SREBRA – WPROWADZENIE ZŁOTA

Ponad sto lat temu wielcy światowi bankierzy i finansisci doszli do wniosku, że wycofanie z obrotu srebra i wprowadzenie w jego miejsce jedynie standardu złota, będzie dla nich korzystne. W wyniku zmiany praw monetarnych w 1873 roku, srebrny dolar został skreślony z listy monet zatwierdzonych przez mennicę. Chociaż srebrne dolarowe monety powróciły w 1878 roku, metalowy złoty dolar pozostał monetarnym standardem wartości w Stanach Zjednoczonych. Tym samym istnienie standardów dwóch metali zostało prawnie przerwane i przyjęto system waluty złotej.

Następna zmiana systemu monetarnego została wprowadzona w 1913 roku, przez Ustawę o Rezerwie Federalnej, która upoważniała do założenia 12 regionalnych Banków Rezerwy Federalnej z uprawnieniami do emisji dwóch rodzajów waluty. Pierwszym i najważniejszym była Federalna Rezerwa banknotów, a drugim Bank Federalnej Rezerwy banknotów. Banknoty banku narodowego zostały wycofane w 1935 roku, lecz „zielone” nadal są częścią amerykańskich pieniędzy papierowych. Rozporządzenia wykonawcze wydane przez Prezydenta Franklina D. Roosevelta w marcu i kwietniu 1933 roku zakazywały eksportu złota bez zezwolenia rządu i wzywały do zwrotu całego złota oraz certyfikatów złota z powszechnego obiegu, tym samym kończąc system waluty złotej. Na mocy Aktu Rezerwy Złota z 30 stycznia 1934 roku, kraj powrócił do zmodyfikowanego systemu waluty złotej ze zdevaluowanym dolarem. Ten akt dał Prezydentowi prawo do obniżenia wagi złotego dolara o 50 do 60 procent w stosunku do poprzedniej zawartości złota. To ostatecznie spowodowało redukcję zapasów pieniężnych świata i umożliwiło bankierom lepszą kontrolę nad całokształtem sytuacji na świecie. Tak więc korzyści dużych banków nie-samowicie wzrosły z powodu większych obniżek i naliczanych odsetek, czyniąc ich bogatymi kosztem społeczeństwa. Oczywiście, społeczeństwo zgodziło się na ustawę o demonetyzacji srebra i uczynienie złota jedynym standardem. Lecz ono wyraziło zgodę pod wpływem błędnego zrozumienia, ponieważ uwierzyło w bajkę bankierów — że naprawdę było to najlepszą rzeczą dla narodu, a nie tylko środkiem dla korzyści bankierów, kosztem narodu. Uczciwie trzeba przyznać, że prawdopodobnie mniej niż połowa bankierów pojmowała filozofię tej sprawy; pozostali byli prowadzeni przez bogatszych i bardziej przebiegłych,

którzy w pełni rozumieli sytuację. Efektem tego były wielkie korzyści i wielka władza bankierów, ponieważ bez nich akcje i obligacje kompanii kolejowych nie mogłyby zostać pomyślnie sprzedane. Bankierzy przejęli wielkie emisje akcji i obligacji kolejowych przez proces znany jako gwarancja emisji papierów wartościowych. Oni byli zdolnymi pośrednikami sprzedaży obligacji za dobry procent zysku, podnosząc ceny obligacji i utrzymując je w sprzedaży dla społeczeństwa.

9 sierpnia 1934 roku Prezydent wydał zarządzenie wykonawcze zobowiązujące, aby całe srebro w Stanach Zjednoczonych, z wyjątkiem pewnych gatunków, zostało dostarczone do mennic w celu przebicia na monety lub złożone w sztabach do późniejszych emisji. W wyniku Aktu Kupna Srebra i późniejszego ustawodawstwa, Ministerstwo Finansów nabyło wielkie ilości srebra z zagranicy oraz od producentów krajowych, co spowodowało wzrost ceny tego metalu oraz redukcję wykorzystywania srebra jako monet za granicą, szczególnie w Chinach i Indiach.

WYCOFANIE ZŁOTA I SREBRA – WPROWADZENIE PIENIĘDZY PAPIEROWYCH

Pod koniec drugiej wojny światowej większość krajów sprzymierzonych spotkała się na konferencji odbywającej się w Bretton Woods, w stanie New Hampshire, aby ustanowić nowy międzynarodowy system monetarny, zastępujący międzynarodowy system waluty złotej, który załamał się podczas Wielkiego Kryzysu. Konferencja doprowadziła również do powstania Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Amerykański dolar odgrywał kluczową rolę w nowym systemie, praktycznie stając się walutą światową. Do początku 1970 roku zagraniczne udziały dolara amerykańskiego były ponad pięć razy większe niż amerykańskie zapasy złota. W sierpniu 1971 Prezydent Richard Nixon zawiesił płatności złotem za dolara amerykańskiego. To zamknięcie „złotego okna” faktycznie zakończyło wszystkie powiązania pomiędzy dolarem amerykańskim i złotem czy srebrem. Od tamtego czasu Stany Zjednoczone mają w pełni elastyczny system walutowy, bez jakiegokolwiek podstawy w metalu. Obecnie banknoty Rezerwy Federalnej są zdecydowanie główną formą waluty w obrocie.

Obecnie dostrzegamy, że wypełnia się oświadczenie Pisma Świętego, „Który chwyta mądrych w chytróści ich” (Hioba 5:13). W jaki sposób, pytacie? Odpowiadamy, że wielkie banki mają skarbcze wypełnione obligacjami i papierami wartościowymi, w których pokładali nadzieję na osią-

„Potrząsanie” narodów – finansowe, społeczne, polityczne i religijne – nie jest przypadkowe, lecz jest od Pana.

gnięcie wielkich zysków; lecz wręcz przeciwnie, obecnie one nie są w stanie ich sprzedać za opłacalną cenę. Te papiery wartościowe i obligacje uznawane za część aktywów bankowych, dowodziły ich bogactwa z wielkimi nadwyżkami; lecz obecnie ich wartość spada. To ukazuje ogromny spadek zasobów tych banków. One w szybkim czasie stały się biedne z powodu spadku wartości rynkowej ich papierów wartościowych, choć faktycznie nie straciły ani centa. Ten fakt uświadamiają sobie wszystkie banki. One zdają sobie sprawę, że w miarę jak zbliża się Dzień Rozliczenia i gdy ich udziały — papiery wartościowe — są oceniane według ich rzeczywistej wartości, znaczy to, że zamiast wielkich zasobów i nadwyżek, niektóre z najbogatszych banków stają się niewypłacalne i są wzywane przez rząd do zamknięcia swych drzwi lub zrekompensowania niedoborów. W tym tkwi dla nich trudność, ponieważ na świecie bogaci ludzie w podobny sposób inwestują swój kapitał i taka reakcja wpływa niekorzystnie na wszystkie wielkie przedsięwzięcia handlowe na świecie. Bankierzy i bogaci ludzie zyskali z powodu demonetyzacji srebra, lecz obecnie, gdy nadchodzi Dzień Rozliczenia, sprawy tych samych ludzi układają się gorzej. Ta zmiana dotyczy całego świata, zarówno biednych jak i bogatych.

SPUSTOSZENIA WOJENNE

Proces rozliczeń rozpoczął się już przed drugą wojną światową — już od 1929 roku. Rozpoczęły się przyspieszone rozrachunki. Przez zaniżanie wartości obligacji ze strony struktur finansowych na podstawie uregulowań prawnych, dokonano ich gruntownego „wstrząsu.” Lecz w międzyczasie wojna, nie czekając na bardziej stopniowe procesy prawne, doprowadziła świat finansowy do kryzysu. Narody świata zostały potrząśnięte. Wojna pochłonęła 55 milionów ludzkich istnień i kosztowała bilion dolarów. Wojny, które nastąpiły później, przyczyniły się do wielkich nieszczęść i spadku wartości pieniądza, włączając w to ostatni konflikt w Iraku. Konflikt z 1990 roku kosztował Stany Zjednoczone 61 miliardów dola-

rów, natomiast obecna wojna kosztuje ponad 100 miliardów, a według doradcy ekonomicznego Białego Domu, Lawrence B. Lindseya, może osiągnąć kwotę 200 miliardów dolarów.

NIESZCZĘŚCIA FINANSOWE

Jeśli chodzi o kredyty państwowe, to ich wartość finansowa została znacznie osłabiona. Pożądaną rzeczą jest złoto, a tak jak w każdej wojnie, ten szlachetny metal znika w krajach objętych działaniami wojennymi. Ich krajowe zabezpieczenia nie dają się sprzedać za gotówkę i na ogół czyni się wysiłki, aby sprzedać amerykańskie zabezpieczenia — amerykańskie obligacje, papiery wartościowe, itp. Lecz kto je kupi? Jak już zauważyliśmy, Ameryka jest dla nich jedynym rynkiem zbytu. Amerykańskie banki i bankierzy są obciążeni licznymi problemami. Gdy dowiadujemy się, jak ogromna ilość amerykańskich udziałów i obligacji znajduje się w innych krajach, nie powinniśmy się dziwić, że amerykańscy bankierzy błędą na myśl zarzucenia nimi amerykańskiego rynku. Gdyby tylko jedna piąta z tych udziałów została sprzedana, aby przynieść gotówkę, znaczyłoby to finansową lawinę. Amerykańskie banki, już przeciążone tymi „zabezpieczeniami”, nie są w stanie nabyć ich wszystkich; w związku z tym spadły ceny i niektóre instytucje finansowe upadły.

NARODOWY DŁUG

Gdy weźmiemy pod uwagę, że złoto na świecie nie wystarczy nawet na spłacenie odsetek z narodowych długów, to dostrzegamy, jak instytucje bankowe symbolicznie trzymały ludzi za gardło, a obecnie same duszą się z powodu własnego oszustwa. W tym miejscu celowe wydaje się rozważenie, jak obciążający wpływ na ekonomię ma dług narodowy. Ten dług wzrastał zawrotnie szybko w następstwie pierwszej i drugiej wojny światowej oraz późniejszych konfliktów, a także bezsensownych, nadmiernych wydatków ze strony rządów, które pogarszają problem. Wydaje się interesujące, że w 1914 roku amerykański dług wynosił prawie 3 miliardy dolarów. Do 1979 roku dług wzrósł do ponad 845 miliardów dolarów, a 31-12-2004 wynosił ponad 7,5 biliona dolarów. W postaci liczbowej wygląda to następująco: 7.596.165.867.424,14 \$.

Najwyraźniej nasz finansowy „domek z kart” trzęsie się i jest bliski upadku. Rządy oraz najzdolniejsi finansiści próbują podejmować różne doraźne środki. Moglibyśmy ufać, że dzięki swym umiejętnościom oni osiągną cel, którego pragną i ocalą obecne instytucje — szczególnie finansowe

— przed ich rozpadem na części. Lecz jeśli mamy dobre zrozumienie Pisma Świętego — że nadszedł wielki Dzień Rozliczenia, w którym wszystkie rzeczy chwiejące się mają popaść w zapomnienie i nie pozostanie nic z wyjątkiem tego, co nie może się zachwiać, to wówczas możemy być pewni, że wszystkie ludzkie wysiłki zawiodą i nastąpi krach finansowy, największy ze wszystkich, jakie kiedykolwiek miały miejsce, nie wyłączając nawet kryzysu bankowego z początku lat trzydziestych. Nie mówimy nic nowego — to zostało już powiedziane przez wielu, przynajmniej częściowo oraz było publikowane w gazetach. My jedynie zbieramy razem te informacje i wskazujemy na ich związek ze świadectwem biblijnym mówiącym, że obecnie znajdujemy się w dniu „wielkiego ucisku.” Niektórzy będą to uważać za fanatyczny pesymizm, ponieważ ogromna większość ludzi absolutnie nie ma zaufania do Słowa Bożego. Niemniej jednak obecnie, kiedy te rzeczy nadchodzą, dla niektórych może to być pomocne w zrozumieniu prawdziwej sytuacji na świecie — w uznaniu faktu, że „potrząsanie” narodów — finansowe, społeczne, polityczne i religijne — nie jest przypadkowe, lecz jest od Pana.

PROROCTWO WYPEŁNIONE

Wydaje się, że Prorok Ezechiel odnosi się do demonetyzacji srebra (7:19) mówiąc, że „srebro swoje po ulicach rozrzucą” — nie uważając go za pieniądź, lecz za towar. Następnie Prorok mówi, jak złoto stanie się niewystarczające i ostatecznie będzie zupełnie wycofane i ukrywane, jak gdyby było nieczyste, jak wskazuje tekst hebrajski — „Ich złoto zostanie usunięte.” Zatem ani złoto, ani srebro nie będą dostępne. Magnaci linii kolejowych z przeszłości i zarządy linii lotniczych obecnie oraz bankierzy, którzy przechowują papiery wartościowe dostrzegają, że jeśli trudno jest zebrać pieniądze na potrzeby wypłat odsetek, to jeszcze trudniej będzie wydać nowe akcje w celu zastąpienia podlegających wykupowi, niezależnie od tego, jak solidne i dobrze zarządzane byłyby przedsiębiorstwa, które je wydają. Lecz linie kolejowe wówczas i linie lotnicze obecnie w większości rozpadają się. Nic dziwnego, że wielka jest trwoga finansowych i politycznych książąt ziemi, gdy spoglądają w przyszłość! Ich strach oparty na racjonalnych podstawach, został przepowiedziany przez naszego Zbawiciela, jako jeden ze znaków obecnego czasu: „Ludzie drętwieć będą przed strachem i oczekiwaniem tych rzeczy, które przyjdą na wszystek świat” — porządek społeczny — oraz z powodu potrząsania niebios czyli systemów kościelnych (Łuk. 21:26).

STRACH, NIESZCZĘŚCIE LUDZKOŚCI

Grzech spowodował moralną tchórzliwość ludzkości. Od wczesnego dzieciństwa strach i obawa, szczególnie w odniesieniu do przyszłości, wywiera na nas swoje piętno. Zdajemy sobie sprawę, że jesteśmy niedoskonalimi, że nasz Bóg jest doskonały i że doskonałość jest jedynym standardem, który On może zaakceptować oraz, że należy się spodziewać pewnego rodzaju karania za grzech. Przeciwnik, oszukując naszych przodków, fałszywie przedstawił Wszchemogącego Boga i wykorzystał nasze obawy, aby zrazić nas do Boga i wypaczyć Jego posłannictwo podane w Biblii. Apostoł Paweł zapewnia nas, że taki jest powszechny sposób postępowania szatana; że on przedstawia światło za ciemność, a ciemność za światło. Rozważając prorocтво o Tronie z Obj. 20:11, które gdy zrozumiane, jest jednym z najpiękniejszych i najbardziej pocieszających w całej Biblii, dla wielu stało się ono biczem w rękach szatana (2 Kor. 4:4). Nasz werset jest jednym z symbolizmów Księgi wypełnionej symbolami. Lud Pański, prowadzony przez Jego Świętego Ducha, we właściwym czasie zrozumie te symbole. Dla wielu ten czas już nadszedł.

Tron należy do Mesjasza; on reprezentuje Jego Pośredniczące Panowanie nad ziemią przez tysiąc lat.

Tron należy do Mesjasza; on reprezentuje Jego Pośredniczące Panowanie nad ziemią przez tysiąc lat. Jego biel symbolizuje czystość, prawość Jego Królestwa Sprawiedliwości pod całym niebem. Niebo i ziemia, które uciekną przed obecnością wielkiego Emanuela nie będą Niebiosami Boskiego Tronu ani ziemią, którą On dał dzieciom ludzkim. Niebo i ziemia, które uciekną i których miejsce nie będzie znalezione, to złe niebo i ziemia z imperium szatana. W symbologii biblijnej ziemia przedstawia ustanowioną cywilizację; morze to niespokojne, niezadowolone rzesze ludzkości; a góry, to królestwa, ludzkie rządy, tworzące szkielet obecnych instytucji społecznych. Te symboliczne niebosia przedstawiają fałszywe duchowe wpływy — klerykalizm, kościelnictwo. Interpretowany w ten sposób, nasz werset oświadcza, że kiedy Mesjasz obejmie panowanie nad swia-

tem, to w jego rezultacie teraźniejszy system społeczny, jak również klerykalizm naszych dni przestanie istnieć — nie będzie dla nich miejsca.

KTO PANUJE?

Ktoś może zapytać: „Czyż nasz Pan nie panuje od czasu Swego wywyższenia po prawicy Boga, przez ostatnie dwa tysiące lat przed drugim przyjściem? Odpowiadamy, że gdyby Odkupiciel panował jako Król nad ziemią przez dwadzieścia stuleci, to powinny być pewne wskazówki w Biblii co do tego. Przeciwnie, słowa samego Mistrza mówią nam, że szatan jest Księciem tego Wieku; że Królestwo Chrystusa nie jest z tego świata (wieku); że On przyjdzie ponownie i przyjmie Swych naśladowców do Siebie; że odszedł do dalekiego kraju, aby otrzymać prawo do Swego Królestwa i powróci, aby wziąć go w posiadanie; i że w Swym drugim przyjściu On będzie wielkim Królem Chwały (Jana 14:16, 30; 18:36; Mat. 21:33; 25:14,31).

Gdy przeglądamy karty historii podczas minionych dwudziestu wieków, to jesteśmy przekonani, że Mesjasz nie był Królem. Myślenie o Nim jako Królu z wszechpotężną władzą, jaką Jemu przypisujemy, byłoby obarczaniem Go odpowiedzialnością za krwawe i okrutne prześladowania, za wojny, głód, epidemie i trzęsienia ziemi oraz ich następstwa, takie jak niedawne tsunami w południowo-wschodniej Azji. Z pewnością żadna rozsądna osoba, po dojrzałym rozważaniu, nie może racjonalnie przyjąć teorii, że mamy chwalebne Mesjańskie Panowanie Sprawiedliwości w celu błogosławienia całego świata, w celu podniesienia ludzkości. Nikt nie może myśleć, że obecnie trwa Panowanie wielkiego Pośrednika. Musimy zgodzić się z naszym werselem, że ono należy do przyszłości; i że kiedy zostanie ustanowione, jego wpływ na obecne instytucje — polityczne, społeczne, finansowe i religijne — będzie taki, że one pierzchną, i nie będzie dla nich miejsca. Jedynie z tego punktu widzenia istnieje nadzieja dla świata. Obecnie żyjemy w punkcie zwrotnym cywilizacji. Mimo to, bardziej wyraźnie niż kiedykolwiek przedtem dostrzegamy, że samolubstwo głęboko zakorzenione w ludzkości jest przeszkodą dla naszego szczęścia. Samolubstwo jest obecne wszędzie. Chociaż utrzymuje się pozory sprawiedliwości, a gwałciciele jej norm są określanii jako kryminaliści, niemniej jednak ustanowienie równości i sprawiedliwości wydaje się niemożliwe. Bystre ludzkie umysły znajdują sposobności do omijania prawa i popełniania kradzieży, morderstw, itp. w bezkarny sposób.

WIELKI BIAŁY TRON

Ani Bóg Jehowa, ani Jego Przedstawiciel, Mesjasz, nie mogą w żadnym sensie czy stopniu mieć udziału w niesprawiedliwości czy nieprawości. Fakt, że niesprawiedliwość została dopuszczona, że nieprawość jest normą od wieków, należy tłumaczyć tym, że podczas całego tego okresu świat znajduje się pod panowaniem grzechu i śmierci, pod panowaniem szatana, „księcia tego świata”, pod panowaniem mroku samolubstwa i zła — wszystkie one reprezentując imię szatana; znaczy to, że świat nie jest pod panowaniem Mesjasza, Przedstawiciela Jehowy oraz Jego sprawiedliwości i miłości. Nowa Dyspensacja, którą wprowadzi Królestwo Mesjasza, jest zobrazowana w naszym pierwszym wersecie. Będzie to ogólnoswiatowe panowanie czystości, świętości, sprawiedliwości, prawości i prawdy — Wielki Biały Tron. Nic w tym dziwnego, gdy czytamy, że symboliczne niebo i ziemia, reprezentujące stary porządek rzeczy — społeczny, kościelny — zniknie!

Lecz niechaj nikt ani przez chwilę nie myśli, że kościelni, finansowi i polityczni książęta dobrowolnie uznają, iż nadeszła godzina całkowitego poddania się Mesjaszowi i wszystkim zasadom Jego absolutnej sprawiedliwości. Wprost przeciwnie, ci uprzywilejowani członkowie naszego rodzaju będą coraz bardziej łączyć się w celu wzajemnej ochrony — dla zachowania szczególnych przywilejów, które stały się ich udziałem. Nawet obecnie dostrzegamy wypełnianie się proroctwa Psalmu 2:

Przeczcze się poganie buntują, a narody przemyślają próżne rzeczy? Schodzą się królowie ziemscy, a książęta radzą razem przeciwko PANU, i przeciw Pomaźcańcowi Jego, mówiąc, potargajmy związki ich, a odrzucimy od siebie powrozy ich (Psalm 2:1-3).

Obecnie jest ten czas, w którym Pan przez Proroka Dawida, wzywa wielkich tej ziemi do uznania prawdziwej sytuacji naszego wspólnego dnia — że przyszedł Dzień Mesjasza i że On powinien być uznany, a zasady Jego sprawiedliwości przestrzegane. Lecz nie! Proroctwo oświadcza, że żyjemy w dniu, kiedy ludzie, masy ludzkości, będą mieć niedorzeczne urojenia — kiedy będą myśleć, że swą własną mocą są w stanie wprowadzić panowanie sprawiedliwości drogą socjalizmu lub terroryzmu i anarchii. Ludzie muszą przekonać się, że ich pomoc jest w Panu, a nie w ich własnych słabych rękach. Oni muszą dostrzec siłę słów: „błogosławieni wszyscy, którzy w Nim ufają” (Ps. 2:12).

WŁADCY NARADZAJĄ SIĘ

Z drugiej strony, potentaci finansowi, ziemscy władcy i kościelni książęta naradzają się razem w celu utrzymania obecnej niesprawiedliwości w świecie, przez którą osiągają korzyści. Pan oświadcza, że w tym oni jednoczą się razem przeciw Niemu i Jego nowo mianowanemu Królowi, Mesjaszowi (Ps. 2:2,3). W ciągu ponad stu lat ludzka wolność zwiększyła się pomimo wszelkich prób ograniczania jej. Ziemscy potentaci widzą rosnący wpływ ludzkiej inteligencji i żądania równych praw. Oni dostrzegają, że jeśli nie zrobi się czegoś, by przeciwdziałać temu powszechnemu ruchowi, to szczególne korzyści klas uprzywilejowanych znikną. Nawet teraz oni naradzają się razem, jak zerwać ograniczenia nałożone na nich przez ludzi i jak ponownie wprowadzić panowanie despotów i dyktatorów, takie jakie dominowało sto lat temu, lecz teraz nie jest możliwe powstrzymanie bardziej inteligentnych mas, znajdujących się na wyższym poziomie i kierowanych większą wiedzą. Czy ci kulturalni i wpływowi książęta ziemi będą w stanie właściwie spojrzeć na sytuację i uświadomić sobie błędność ich zamiarów, niemożliwość odwrócenia wielkich zmian, które następują, ponieważ przyszedł czas, aby Mesjasz objął Swą wielką władzę i panowanie? Gdyby mądrzy tej ziemi byli w stanie uświadomić sobie sytuację i w pełni poddać się Boskim wymaganiom absolutnej sprawiedliwości i prawdy, jakie błogosławieństwa wypłynęłyby z tego dla świata! Gdyby ci książęta odwrócili uwagę od przechwytywania władzy i gromadzenia pieniędzy w kierunku oświecania i podnoszenia po-

ziomu ludzi, to staliby się zarządcami Nowej Dyspensacji, która zostałaby wprowadzona z powszechną radością. Lecz Pan informuje nas, że tak się nie stanie; i że jako rezultat nadchodzącego Królestwa Mesjasza nastanie „czas ucisku, jakiego nie było, odkąd istnieją narody” (Mat. 24:21,22; Dan. 12:1).

KSIĘGI SĄDU

Bóg nie ma względu na osoby. Stąd, przed Jego Sędziowskim Tronem będą wymierzane kary dla małych i wielkich, gdy będą uznani za winnych naruszenia zasad sprawiedliwości. Mogliby to sobie uświadomić liczni ludzie z niższych klas oburzający się z powodu niesprawiedliwości na wysokich miejscach władzy, podczas gdy sami praktykują podobną niesprawiedliwość. Powinno się pamiętać, że Wielki Biały Tron mówi o błogosławieństwach tylko dla tych, którzy miłują sprawiedliwość i nienawidzą nieprawości. Mistrz powiedział: „Moje słowa osądzą was w Ostateczny Dzień.” Księgi, które wtedy będą otworzone, to słowa Jezusa, Jego Apostołów oraz Proroków starożytności. Wtedy wszyscy dostrzegą jedność Boskiego Posłannictwa sprawiedliwości i każdy, kto będzie chciał otrzymać życie wieczne, będzie musiał dostosować swoje życie i sposób myślenia do norm zawartych w tych Księgach. Pod koniec panowania Mesjasza, ci, których imiona zostaną zapisane w nowej Księdze Życia, okażą się godni wiecznego życia; ci, których imiona nie zostaną tam zapisane, będą zniszczeni w drugiej śmierci (Obj. 20:11-15).

BS '05,50-55

JEGO RÓZGA I LASKA

To była cudowna lekcja przyjęta od ducha Twego —
Poznać tę wielką prawdę, choć jest owocem Twego bólu;
To nauczyło Cię wznosić się tam, gdzie wcześniej uniżałeś się,
A serce, co było złamane, niebiańskie dźwięki poznało.
O, jakże błogosławiony jest smutek, który wiedzie nas do Jezusa,
By w Jego miłości trwały pokój odnaleźć —
Radość, która trwa, choć ziemskie nadzieje nikną,
I uwolnienie pełne z rozpaczy nocy niesie.

O, Niebiański Pasterzu, jakże mądre Twe działania —
Myśli Twe daleko wyższe niż ludzkiej mądrości poznanie;
Twoja różga i laska Twa pewnie poprowadzą i pokrzepią nas,
Choć niegodnie zwlekaliśmy, Ty zachowałeś nas w Swej miłości.
Zatem mieszkając w ciemnościach cierpliwie czekamy,
Nasze oczy spoglądają przez mrok nocy —
Aż ciemności ustąpią i świt zarania
Królestwa pełnej chwały rozbłyśnie przed naszym wzrokiem.

PODCZAS wizyty w komunistycznych Chinach, Sekretarz Stanu Condoleezza Rice, uczestniczyła w niedzielnym nabożeństwie w Kościele, przekazując przywódcom tego kraju przesłanie, że Stany Zjednoczone poważnie traktują wolność religijną i tego samego oczekują od innych krajów. — *Religia dzisiaj*.

Federalny sędzia Nebraski obala poprawkę do ustawy stanowej zakazującej małżeństwa czy związku tej samej płci, unieważniając werdykt sądu Nebraski przegłosowany przez 70 procent głosujących w 2000 roku.

Sędzia Linda Pearce Prestly orzekła, że „małżeństwa” tej samej płci zawierane wstępnie w stanie Massachusetts nie są ważne w Connecticut. Rzecznik Rady Wolności powiedział, że orzeczenie pani Prestly stanowi mocny precedens dla sądów w innych stanach w całej Ameryce, które obecnie się boją lub w przyszłości stawiają czoła podobnym

przypadkom dotyczącym „małżeństw” tej samej płci. — *Otwarta Prasa*

Mormoni są najszybciej rozwijającym się kościołem w Stanach Zjednoczonych. W 2004 roku ich wskaźnik wzrostu wynosił 1,71 procent, w porównaniu ze wskaźnikiem Kościoła Rzymskokatolickiego 1,28 procent. Kościół Rzymskokatolicki z 67 milionami członków pozostaje najliczniejszy wśród religii chrześcijańskich; (2) Południowa Konwencja Baptystów ma 16,4 miliona członków; (3) Zjednoczony Kościół Metodystyczny liczy 8,2 miliona członków w USA; (4) Mormoni (Kościół Jezusa Chrystusa Świętych Ostatnich Dni) mają 5,5 miliona członków, spychając Kościół Boga z 5,4 miliona na piąte miejsce.

Raport mówi dalej, „Te liczby wyglądają ponuro dla wiodących kościołów protestanckich, które ustępują miejsca Mormonom.” — *Baptysta dzisiaj*.

BS '05,55

Jedyny Prawodawca i Sędzia

„Jest jeden prawodawca, który może zbawić i zniszczyć; a kim jesteś ty, co sądzisz drugiego” - Jak. 4:12

ISTNIEJĄ tu dwa punkty zapatrywania, z których będziemy rozważać nasz werset. Pierwszym jest Prawodawca a drugim Sędzia. Od zarania dziejów pojawiali się wśród ludzi prawodawcy. Dawno temu odnaleziono kodeks praw z czasów Króla Hammurabiego, który żył przed Abrahamem. W tym kodeksie zostało podanych 280 praw. Następnie mamy prawa dane Izraelowi za pośrednictwem Mojżesza. Salomon był kolejnym prawodawcą. On studiował liczne prawa ateńskie i na ich podstawie stworzył kodeks, który przekazał ludowi. Faryzeusze mieli bardzo rozbudowany system praw i przepisów w Talmudzie. One były tak drobiazgowo, że ci, którzy usiłowali je przestrzegać, zachowywali się jak maszyny. Byli także inni prawodawcy, tacy jak Justynian, Karol Wielki i Napoleon. Dostrzegamy, że było wielu prawodawców, lecz żaden z nich nie

był w stanie doprowadzić do pożądanego rezultatu. Gdy weźmiemy pod uwagę słabość upadłego człowieka, ich wysiłki były godne pochwały. Niektóre prawa były okrutne i wywoływały wzbурzenie ludzi. Jedną z wielkich trudności w tych systemach praw jest to, że one są bardzo liczne, co samo w sobie jest oznaką ich słabości.

Nasz Niebiański Ojciec jest niezwykłym Prawodawcą. Jego prawo jest po prostu wyrażeniem Jego charakteru. On jest Prawodawcą, który Sam stworzył prawo. On jest wspaniałym Prawodawcą w tym, że jest szczytem doskonałości w każdej dziedzinie. To dlatego On jest lepszy niż wszyscy inni. Bóg udzielił wszystkim Swoim stworzeniom, które są moralnie wolnymi istotami, tych samych upodobań, itp., które On posiada i obdarzył ich serca Swoim prawem. Jest to część Boskiego obrazu w Jego stworzeniach. Każda zaleta została

udzielona w pewnej mierze i żadnego uczucia nie brakowało w sercach Jego doskonałych stworzeń. Stopniowo Jego prawo było wymazywane z serc ludzi. Zamiast rozwijania zalet, były rozwijane wady, jednakże nigdy nikt nie urodził się bez organów uczuciowych, chociaż były one zdeprawowane pod każdym względem, u jednych bardziej, u innych mniej. W sercach upadłych ludzi znajduje się mieszanina, w większości przypadków oni mają trochę jednej zalety, a trochę drugiej i trochę jednej wady, a trochę innej. Jest to w pewnym sensie podobne do rudy, w której metal jest zmieszany z zanieczyszczeniami.

W czasach Mojżesza prawo w sercach ludzi zostało zatarte w tak dużym stopniu, że udzielono im praw na kamiennych tablicach, a niektórych na pergaminie czyli z ceremonialnymi zarządzeniami, itd. W czasie Wieku Ewangelii Bóg podjął się ponownego wpisania Swego prawa w serca ludzi, lecz tylko tych spłodzonych z ducha, szczególnie w czasie ich powołania. Od 1878 roku On czyni to w sercach i umysłach innych, którzy są z klasy Młodocianych Godnych, według Joela 2:28. W Wieku Tysiąclecia prawo Boże zostanie ponownie wpisane w serca ogółu ludzkości. Gdy rozważamy prawo Boże to dostrzegamy, jak bardzo ono różni się od ludzkich praw.

Słowo prawo jest używane w różnych znaczeniach: (1) cała Biblia, jak możemy to zauważyć z Ps. 119:97: „O jakom się rozmiłował zakonu Twego, tak, iż każdego dnia jest rozmyślaniem moim” (to znaczy więcej niż tylko Dziesięć Przykazań), a także (2) skutek, jaki to prawo wywiera na serce: (a) obowiązkowa miłość do Boga i (b) obowiązkowa miłość do bliźniego. Gdy czytamy Mat. 22:37-39 możemy zauważyć, że jest to prawda. „Będziesz miłował PANA, Boga twego, ze wszystkiego serca twego, i ze wszystkiej duszy twojej i ze wszystkiej myśli twojej...” Ze wszystkich zalet, uczuć i woli w tym obejmującym wszystko znaczeniu, łącznie z każdym wyrażeniem naszych serc odczuwających obowiązkową

miłość do Boga, czyli pobożność. Nie ma żadnej zalety, która nie mogłaby się zawierać w obowiązkowej miłości do Boga. „Będziesz miłował bliźniego twego, jako samego siebie.” W tym drugim znaczeniu, mamy inny, obejmujący wszystko obraz. Nie ma żadnego wyrażenia miłości obowiązkowej do człowieka, którego w tym brakuje. Jeśli te dwie proste reguły są stosowane, nie potrzeba żadnych dodatkowych praw dla istot ludzkich. Jest to jeden z dowodów Boskiego natchnienia Biblii. Gdyby nie było nic więcej w Biblii wskazującego na to, te dwie reguły prowadziłyby nas do wniosku, że jest ona Boskiego pochodzenia. Podziwiamy, doceniajmy i uwielbiamy wielkiego Boga Jehowę za to, że jest tak wspaniałym Prawodawcą.

Bóg ma inny rodzaj prawa. Jest to prawo Chrystusowe. Chrystus nie jest twórcą tego prawa, chociaż jest

ono zwane prawem Chrystusa. Jest to prawo miłości bezinteresownej. Nie jest ona miłością obowiązkową, jak poprzednia, lecz jest miłością opartą na rozkoszowaniu się w dobrych zasadach, na czerpaniu świętej przyjemności z Prawdy i jej zasad. Klasa restytucyjna nie będzie

poddana temu prawu. Jedynie spłodzeni z ducha znajdują się pod tym prawem. Od Młodocianych Godnych i Poświęconych Obozowców Epifanii wypełnienie go nie jest wymagane, lecz oni powinni się starać, by rozwinąć ten rodzaj miłości. Dopiero w Wieku Tysiąclecia oni rzeczywiście zostaną poddani temu prawu. Bóg jest twórcą również i tego, wyższego rodzaju prawa. Gdyby Bóg nie miał bezinteresownej miłości, On nigdy nie oddałby za nas Swego Syna. Było to największe wyrażenie miłości bezinteresownej, jakie kiedykolwiek zostało dokonane. On również okazuje bezinteresowną miłość w wykorzystywaniu Ciała Chrystusowego do celów ofiarniczych i w pewnym sensie wobec Starożytnych i Młodocianych Godnych, a także wobec oczyszczonej Wielkiej Kompanii. Nikt nie zasługuje na tak wielki podziw, jak nasz Bóg. W 4 Mojż. 18:20 On mówi: „Jam dział twój i dziedzictwo twoje.” Jeśli zastana-

wiamy się nad tym i nasze serca są w harmonii z Bogiem, to na pewno otrzymamy błogosławieństwo. My nie uważamy, że nie było innych prawodawców. Rzecz w tym, że tylko On jedyny jest w stanie zbawić i zniszczyć. Jest w tym wyjątkowość naszego Boga.

On sam może zbawić; słowo *może* zawiera myśl chęci, jak również zdolności. On jest chętny doprowadzić wszystkich do harmonii z Nim, jeśli będą postępować w sposób, który On przewidział. To dlatego On przygotował wielki plan zbawienia. Z drugiej strony On jest w stanie zniszczyć i dokona tego w przypadku rozmyślnych grzeszników. Jeśli ci, którym zostanie udzielona pełna sposobność dojścia do harmonii z Bogiem, później pogwałcą ducha łaski, zostaną zniszczeni. Gdyby pozwolono im żyć, oni uczyniliby innych, jak również samych siebie, nieszczęśliwymi przez całą wieczność i byłoby to niezgodne z myślą, że grzech będzie wykorzeniony. Niektórzy uczą, że diabeł zostanie zbawiony i tym samym zgadzają się z Uniwersalizmem. Jest to jedynie płytkie złudzenie, które zobowiązuje Boga do zmuszania naszej wolnej woli, a On nie zmienia Swego planu dla korzyści kilku płytkich myślicieli zwanych Uniwersalistami.

Bóg jest także Sędzią. W ludzkich układach mamy różne formy sądenia, a także różne sprawy z nimi związane. W naszych sądach mamy wielką ławę przysięgłych, oskarżycieli publicznych, itd. W najlepszym razie te sądy są niedoskonałe i często niesprawiedliwe. Niektóre z nich są chwalone, że starały się zrobić najlepsze co mogły. Wielu z naszych sędziów jest bardzo marnymi logikami. Przypominamy sobie przypadek, o którym ostatnio słyszeliśmy, gdy oskarżyciel publiczny powiedział sędziemu, że ma sześciu świadków, którzy widzieli oskarżonego popełniającego zarzucane mu przestępstwo. Obrońca, wiedząc, że sędzia jest marnym logikiem, wstał i powiedział: „Wysoki sądzie, ja mam dwunastu świadków dowodzących, że oskarżony nie jest winny.” Wyciągając wniosek, że dwunastu świadków to

więcej niż sześciu, sędzia zwolnił oskarżonego. Mówi się, że jest to autentyczny przypadek z sali sądowej. Niektórzy z sędziów byli zbyt srodcy. Dawno temu w Anglii żył sędzia imieniem Jeffrey, którego zadaniem było karanie nonkonformistów. Wśród tych, którzy znaleźli się przed nim, były takie osoby jak John Bunyan, Butler i Richard Baxter, ostatni z nich jak wierzymy, był członkiem Maluczkiego Stadka i jednym z najbardziej szlachetnych charakterów tego czasu. Sędzia chciał, aby Baxter był chłostany i wleczony ulicami miasta, a następnie uwięziony na czas nieokreślony tylko dlatego, że nie chciał przystąpić do Kościoła Episkopalnego. Inni interweniowali w porę, aby uniemożliwić chłostę, która prawdopodobnie uśmierciłaby go, ponieważ miał już 78 lat. Bez wątplenia Bóg ma lepszy rodzaj sądu i karnia i nie może zostać przekupiony, jak to czasami bywa w przypadku ziemskich sędziów. Niedawno mieliśmy przypadek, kiedy dziewiąty sędzia najwyższy w Stanach Zjednoczonych okazał się winny przyjęcia łapówki. W wielu przypadkach dostrzegamy sąd Boży, jak w przypadku Adama i Ewy, Izraelitów i nowych stworzeń. Jego sąd jest w doskonałej harmonii z Jego miłością obowiązkową i bezinteresowną. On jest Sędzią wszystkich. Niektórzy są sądeni pod Przymierzem Sary, inni pod Przymierzem Związanym Przysięgą, a jeszcze inni będą sądeni pod Nowym Przymierzem podczas tysiącletniej próby. Myślimy, że każdy ze Starożytnych i Młodocianych Godnych okaże się zwycięzcą w tysiącletniej próbie. Nie znaczy to, że nie mogą upaść, lecz że nie upadną z powodu wierności, którą rozwinęli w czasie próby do rangi książąt. „Nikt nie może ich wyrwać z ręki Ojcowskiej.”

Tak, drodzy bracia, to jest cudowny Prawodawca i Sędzia. Ci, którzy Go poznają, nie muszą się Go obawiać, lecz powinni Jego miłować i czcić, ponieważ On z pewnością zasługuje na chwałę. Zawsze oddawajmy Bogu chwałę i cześć, jako jedynemu, który może zbawić i zniszczyć. Amen.

BS '05.56-58

*O, Boska MIŁOŚCI, co zatrzymujesz się, by z nami dzielić
Nasz żal najgłębszy, najbardziej gorzkie łzy!
Na Ciebie zrucamy każdą ziemską troskę,
Czując ulgę, gdy jesteś blisko nas.*

DOŚWIADCZENIA IZRAELA TYPICZNE

— SĘDZIÓW 2: 1 - 19 —

Uzdrowię upadek ich, będę ich miłować chętnie — Ozeasz 14:4, (KJV).

OBECNE ROZWAŻANIA mówią nam o śmierci Jozuego, który został przywódcą Izraelitów po śmierci Mojżesza. On był cennym przykładem wierności Bogu wśród narodu żydowskiego. Pod Boskim kierownictwem podzielił ziemię palestyńską pomiędzy dwanaście pokoleń Izraela, dając każdemu pokoleniu jego dział i rozumiejąc, że ich dział jest darem Boga Jehowy i że im bardziej pokolenie przestrzegało posłuszeństwa, tym szybciej mogło wejść do swego dziedzictwa.

Izraelici zostali upomnieni przez Pana za pośrednictwem anioła, posłanego jako przedstawiciel Boga, że oni powinni szybko wziąć w posiadanie ziemię, wypędzając swych wrogów, niszcząc ich bożki i ołtarze, a tym samym zdobywając cały kraj dla siebie jako Boskiego ludu i uwalniając siebie i swoje dzieci od wszelkiego bałwochwalstwa i niemoralności. Lecz zamiast zrobić to do końca, oni zawierali porozumienia z różnymi pogańskimi ludami zamieszkującymi tę ziemię i bratali się z nimi. To nieposłuszeństwo Boskiemu rozkazowi okazało się dla nich poważnym sidłem.

Studiując historię Izraela, powinniśmy pamiętać to, co mówi Apostoł, że związane z nimi rzeczy były alegoryczne (1 Kor. 10:11). One były prawdziwe, one naprawdę wydarzyły się ludowi izraelskiemu w Wieku Żydowskim; lecz ich głównym celem i zamiarem, z Boskiego punktu widzenia, było zilustrowanie pewnych wielkich prawd dla ludu Bożego w Wiekach Ewangelii i Tysiąclecia, „napisane są dla napomnienia naszego.” Te prawdy wypełniły się przede wszystkim w Kościele Ewangelii, a także dla innych poświęcających się obecnie. Dlatego, kiedy przyjmujemy Jezusa jako naszego osobistego Zbawiciela i poświęcamy się, wchodzimy w nowe życie, które odtąd znajduje się pod kontrolą Nowego Serca, Umysłu i Woli, przygotowując nas do naszego miejsca w Królestwie. To odpowiada Izraelitom przechodzącym przez rzekę Jordan — umierając dla starych celów oraz interesów i wchodząc w nowe obiecane dzie-

dzictwo (Kanaan). Pod przywództwem Jezusa, naszego Jozuego, wchodzimy do tego nowego życia jako chrześcijanie.

Następnie jako lud Boży uczymy się pokonywać zdeprawowane pragnienia naszych umysłów i ciał, które odpowiadają bałwochwalczym ludom zamieszkującym Kanaan. Tak więc obowiązkiem „nowego człowieka” jest wypędzanie grzesznych nadziei, ambicji, słabości, deprawacji i wszystkiego, co sprzeciwia się Panu i Jego sprawiedliwości. Jeśli dzieło wykorzeniania jest dokonywane gruntownie, to rezultatem będzie dobrze rozwinięty charakter, mocny w Panu, pełen wiary, posłuszeństwa, radości, pokoju i błogosławieństwa.

Jednak, podobnie jak w przypadku Izraelitów w starożytności, skłonnością ludu Pańskiego jest dokonywanie rozejmu z ich własnym niewłaściwym rozwojem i cielesnymi słabościami. Przez brak wytrwałości w dobrym postępowaniu nie odnosimy powodzenia w naszych próbach wypędzania ich i nie udaje nam się zniszczyć ołtarzy zdeprawowanych upodobań, skąpstwa, itp. Te słabości oraz zepsucie cielesne przez pewien czas czołgają się przed chrześcijaninem, błagając o miłosierdzie, cierpliwość i pewną miarę ich zaspokojenia. Lecz kiedy są spełniane, to rezultat z pewnością jest taki, że upodobania i słabości zostają dobrze utrwalone i my jako dzieci Boże często ulegamy w tym konflikcie, a potem musimy wołać do Pana o wyzwolenie, abyśmy nie zginęli z powodu szturmu naszego źle rozwiniętego charakteru. Tym sposobem, życie wielu chrześcijan jest serią konfliktów i porażek — niewoli. Walka powinna być rozstrzygnięta na początku. Wola powinna być stanowczo utwierdzona po stronie sprawiedliwości, prawdy i posłuszeństwa Bogu.

Trudno jest określić jak wielu z ludu Pańskiego cierpi w wyniku tego, że nie są wystarczająco stanowczy i rygorystyczni w postępowaniu ze swymi własnymi ciałami, szczególnie na początku chrześcijańskich doświadczeń. Jedynym środkiem jest wołanie do Pana, jak czynili Izraelici,

gdy byli bardzo uciskani. Tak jak Pan uwolnił ich, tak również jest chętny by uwolnić wszystkich Swych duchowych Izraelitów.

Oczywiście, chrześcijanie powinni się wstydić, że ich porażki są tak liczne, tak jak było hańbiące dla Izraelitów, kiedy podczas okresu Sędziów, osiemnaście razy byli atakowani przez swych wrogów — byli niewolnikami tam, gdzie powinni panować. Z tego wszystkiego dla Żydów i dla chrześcijan wypływa jedna wielka lekcja, jest to lekcja Boskiego miłosierdzia, co zostało wyrażone w naszym wersecie. Pan jest bardzo miłosierny, chętny, by przebaczyć nasze występki i udzielić nam wsparcia, kiedy uświadamiamy sobie nasz zły stan i błagamy o pomoc. „Uzdrowię upadek ich, będę ich miłować chętnie.”

MĄDRE NAPOMNIENIE JOZUEGO

Księga Jozuego zamyka się opisem o jego śmierci, a Księga Sędziów rozpoczyna się opisem wydarzeń obejmujących ten sam okres. Kiedy Jozue uświadomił sobie, że jego dzieło zostało zakończone i że ma być przyłączony do swych ojców — ma zasnąć w śmierci ze swymi ojcami — on zebrał Izraelitów razem i przypomniał im Boskie miłosierdzie i łaski okazane w prowadzeniu ich aż dotąd i ostatecznie udzieleniu każdemu pokoleniu działu w jego dziedzictwie w Obiecanej Ziemi. Następnie ostrzegł ich o niebezpieczeństwach związanych z położeniem, w którym się znajdują, o potrzebie oddzielenia się od ludów tej ziemi — pogan; ponieważ w przeciwnym razie będą skłaniać się ku bałwochwalstwu. On zachęcił wszystkich do pełnego nastawienia umysłu, i woli po stronie Pana, a przeciw wszystkim pogańskim wpływom religijnym. To było wtedy, gdy on określił swoje stanowisko i oświadczył: „Obierzcie sobie dziś, komu byście służyli... ale ja i dom mój będziemy służyli Panu” (Joz. 24:15). Inni dołączyli do niego w tym samym postanowieniu.

Nasza lekcja mówi nam, że za dni Jozuego oraz innych sędziów, którzy przeżyli Jozuego, sprawy Izraela układały się dobrze. Oni mieli Pańskie błogosławieństwo i dobrze im się powodziło. Ci przywódcy zachowywali w umyśle wspaniałe Pańskie działania wobec nich i rozumieli ważność znajdowania się po stronie Pana, jeśli chcieli otrzymać Jego błogosławieństwo. Bałwochwalstwo nadeszło później.

POGAŃSKI WPLYW

Prawdziwy Bóg zawsze zakazuje tworzenia bożków, natomiast fałszywi bogowie są zwykle

przedstawiani przez obrazy i posągi. Według błędnego ludzkiego zrozumienia, one wydają się sposobem na zachowywanie religii w umyśle, lecz nie jest to Boski sposób i stąd nie może być przez Niego przyjęty. Gdy Izraelici obserwowali bałwochwalczy kult u swoich sąsiadów, niewątpliwie uważali ich za religijnych, z powodu tej zewnętrznej demonstracji.

Ponadto, te pogańskie formy kultu zawierały różne rozwiązłe praktyki, które wpływały na czynienie zła przez Izraelitów, z powodu słabości ich ciał. Przeciwnie do tego, prawdziwy Bóg wprowadził cześć, która była czysta sama w sobie, na wszelkie sposoby potępiając grzech, wskazując na potrzebę odwrócenia się od niego i przybliżenia się do Boga w sposób przez Niego wyznaczony. Inaczej mówiąc, prawdziwa religia odwoływała się do najwyższych i najszlachetniejszych uczuć, natomiast fałszywe religie Kanaanitów uciekały się do nikczemnych namiętności, łącząc formy pobożności z formami zaspokojenia pożądliwości grzesznego ciała, takimi jak dwuznaczny i zmysłowy taniec oraz niemoralne postępowanie.

Lecz jeśli chodzi o chrześcijan, którzy bardzo surowo potępiają Izraelitów za ich wielokrotne zbaczanie w stronę bałwochwalstwa pogańskich narodów, żądając ich ukarania przez Pana, aby mogli odwrócić się od tego i szukać Pana we właściwy sposób — to powinniśmy pamiętać o antytypie — jak różne formy bezbożności są skłonne do zajęcia miejsca prawdziwej, z serca płynącej czci i uwielbienia; i jak niektórzy są skłonni by usprawiedliwiać siebie oraz usiłują robić wrażenie, że są w zgodzie z Boską wolą, podczas gdy grzeszą. Dostrzegamy, że obecnie wielu ludzi czci „złotego cielca” bardziej niż Boga. Cudzołóstwo, homoseksualizm i podobne im grzechy powodują odpadnięcie od łaski i wymagają wielokrotnego karcenia, aby naprawić ich i uświadomić im ich prawdziwy stan (Rzym. 1:24-32). Niech oni pamiętają również, że tak zwani chrześcijanie uczynili sobie równie ohydne bałwany, jak poganie — nie bałwany z kamienia, drewna czy brązu, lecz odrażające wypaczenia Boskiego charakteru — wydane drukiem kredo wyznaniowe, inspirowane błędami ciemnych wieków, które hańbią Boski charakter przez twierdzenie, że On jest autorem dogmatów o wiecznych mękach, nieśmiertelności duszy oraz świadomości umarłych, itd.

Księga Sędziów 2:16-20 i kontekst zdaje się wskazywać, że zapis z naszej lekcji obejmuje długi

okres kilku wieków doświadczeń Izraela pod panowaniem licznych sędziów. Kiedy pokutowali, Pan powoływał sędziów lub, jak możemy powiedzieć, wyzwolicieli, przez których ich nieszczęścia były naprawiane. Jednak nawet te powtarzające się doświadczenia nie wywierały na nich zbyt głębokiego wpływu, dlatego musieli uczyć się tych lekcji wielokrotnie. Kiedy sędzia wyzwalał ich z utrapienia, a oni mieli spokój przez resztę jego życia, to tylko po to, by znowu upaść po jego śmierci. Niemniej jednak, Boskie Przymierze było z tym narodem. Wieki, które upłynęły od jego zawarcia, dowodzą stałości Boskiego miłosierdzia.

BOSKA ŁASKA POWRACA DO IZRAELA

Jak wcześniej wykazaliśmy, Biblia wyraźnie mówi o tym, że ciemnienie Izraela miało miejsce wtedy, gdy znajdowali się pod panowaniem narodów pogańskich. W Europie było to szczególnie w okresie 1914-1918 oraz 1939-1945. Okres karania trwający 2520 lat rozpoczął się w 607 roku przed Chrystusem, gdy Królowi Sedekiaszowi została odebrana korona (Ezech. 21:25-27). Przez całe 2520 lat oni nie byli niezależnym narodem i nie mieli statusu narodu aż do 14 maja 1948 roku. Jak Pan oświadczył, Sedekiasz był ostatnim z linii Dawida, który miał panować, aż Królestwo Mesjasza będzie ustanowione. Zatem koniec Czasów Pogan wskazuje, że Królestwo Mesjasza już się rozpoczyna. Wszędzie widzimy przejawy tego, że On jako wielki Sędzia przejmuje sprawy świata i że ostateczne wyzwolenie Izraela jest bliskie, chociaż liczne karania już przyszły na Izraela, a dużo większe nadciągają w „ucisku Jakuba.”

Duchowy Izrael, (Kościół) jest pierwszym, który został wyzwolony przez chwalebny „przemianę” w Pierwszym Zmartwychwstaniu. Tym

sposobem zostało ustanowione Boskie Duchowe Królestwo, również z udziałem „Ludu Wielkiego” (Obj. 7:9-17). To wielkie wydarzenie i towarzyszący temu czas ucisku, który obecnie postępuje, będzie zakończony wprowadzeniem na urząd i wywyższeniem przywódców cielesnego Izraela, aby stali się ziemskimi władcami Królestwa. Będą nimi Starożytni Godni spośród narodu żydowskiego — Abraham, Izaak, Jakub i wszyscy Prorocy. Niemniej jednak Izrael jako naród, wyzwolony spod panowania pogan, otrzyma swe błogosławieństwo przez przyjęcie zarządzeń Królestwa, co zawiera w sobie myśl, że ich oczy zrozumienia zostaną otwarte i że uznają swego Mesjasza za wielkiego Króla.

Dlatego jest napisane, że ci, którzy Go przebili, będą patrzeć na Niego i opłakiwać, uświadamiając sobie, że ukrzyżowali Księcia Życia (Zach. 12:10). Niemniej jednak oni otrzymają wielkie błogosławieństwo, odpowiednio do tego jak będą się starać, aby sumiennie służyć Bogu i zasadom Jego sprawiedliwości. Potem Pan wyleje na nich ducha modlitwy i błagania, w związku z którym będą wielce błogosławieni (Zach. 12:10). To błogosławieństwo Pana, które przyjdzie najpierw na Izraela, oznacza ostatecznie także błogosławienie przez nich całego świata.

Wszyscy, którzy zdają sobie sprawę z tego, że czasy pogan skończyły się, powinni spodziewać się dalszych etapów Boskiego Planu i współpracować z nimi. Jednym z nich jest zdobycie Palestyny przez Izrael i panowanie nad tą ziemią. Dojrzał ku temu czas; od 1948 roku Izrael został uznany jako naród w małej części Palestyny. Przez Boską nadzorującą opatrność cała Palestyna przejdzie ostatecznie w posiadanie Żydów.

BS '05,58-60

NADZIEJA IZRAELA OBJAWIONA

Gdy spoglądamy na Izraela przeszłości i na jego narodowe narodziny w 1948 roku, jak dzisiaj są postrzegani Żydzi? Zagrożeni militarnie oraz przez ekonomiczny bojkot z zewnątrz, ogromnie przewyższani liczebnie przez śmiertelnych wrogów i ze sprzymierzeńcami wahającymi się w udzielaniu im poparcia, rozdarci przez polityczne, religijne i etniczne frakcje wewnątrz kraju, z kręcącą się spiralą inflacji ekonomicznej — jednak mają tutaj pozostawać Boscy wybrańcy.

Jedynie ci, którzy są oświeceni przez słowo prorocтва, mogą wyobrazić sobie Izraela w jego obecnym stanie oraz w jego przyszłej wiodącej pozycji wśród narodów ziemi. To przewidywanie zostało po raz pierwszy przedstawione przez Pastora Russella w jego pismach przez rok 1904 i zawierało ostateczną nadzieję dla całego świata ludzkości. Ta wielka nadzieja dla Izraela jest przedstawiona w słowie — Syjonizm (Mich. 4:2,3; Ps. 48:3).

PYTANIA BIBLIJNE

POWRÓT IZRAELA

Proszę o wyjaśnienie, co należy rozumieć przez „powrót Izraela”?

OBiblia przez Izrael rozumie naród żydowski (Jana 4:22; Mat. 10:5,6; 15:24) i przedstawia dwie linie myśli związane z ich powrotem: (1) powrót do swojej ziemi i (2) powrót do łaski Bożej. Rozważmy najpierw (1): Powrót do swojej ziemi poprzedziło rozproszenie pomiędzy wszystkimi narodami i ich prześladowania, zarówno podczas ciemnych wieków, jak i w czasach nam bliższych. Ich rozproszenie podczas Wieku Ewangelii do wielu krajów było przepowiedziane w licznych wersetach, wśród których jest Jer. 16:13-16: „Dlatego wyrzucę was z tej ziemi, do ziemi którejście nie znali, wy i ojcowie wasi, a tam służyć będziecie bogom cudzym we dnie i w nocy, dokąd wam nie okażę miłosierdzia.... Ale: Jako żyje Pan, który wywiódł synów Izraelskich z ziemi północnej i ze wszystkich ziem, do których ich był wygnał, gdy ich zasię przywiodę do ziemi ich, którąm dał ojcom ich.” Spustoszenie ich ziemi i miast zostało przepowiedziane między innymi u Amosa 7:9 — „Bo wyżyny Izaakowe spustoszone będą, a świątynie izraelskie zburzone będą, gdy powstanę przeciwko domowi Jerobamowemu z mieczem”. Te proroctwa miały obfite wypełnienie. Aż do obecnych czasów ta ziemia była właściwie pozbawiona Izraelitów. Jej urodzajność bardzo zmalała i została opuszczona. Zachętami dla Izraela do powrotu do swojej ziemi jest ich religia, patriotyzm, ich prześladowania w różnych krajach, ich pragnienie miejsca, w którym mogliby mieszkać bezpiecznie, obudzenie ich narodowej świadomości, przywrócenie żywności tej ziemi i wznowienie uzyskiwania z niej korzyści. Widzimy to obecnie, po części wskutek podejmowania pojedynczych i zbiorowych inicjatyw przez Żydów w Izraelu, np. w ich osiedlaniu się i zbiorowej imigracji.

Wiele proroctw wskazywało na to wielkie dzieło. (Jer. 16:14-18; 30:4-8, 18-22; 31:4-14).

Te teksty nie odnoszą się do ich powrotu z Babilonu, ponieważ jest on tam nazwany powrotem z ziemi północnej, podczas gdy Babilon leży na wschód od Palestyny. Tych przepowiedzianych siedem czasów (7x360 lat) lub 2520 lat karnia (3 Moj. 26:18,21,24,28) trwało od 607 roku p.n.e. do 1914 roku n.e. Od tej pory następował ciągły wzrost działalności wpływający na powrót Żydów do Palestyny. Polityczny Syjonizm dużo wcześniej, już nawet w latach dziewięćdziesiątych XIX w., rozpoczął motywować swoich członków do powrotu do tej ziemi i od tamtego czasu ich powrót zaczął gwałtownie rosnać. Po drugie, rozważymy powrót Izraela do łaski Pana. Powodem utraty przez nich łaski Bożej były ich upartość i pycha, mające swój punkt kulminacyjny w odrzuceniu Chrystusa. W 3 Moj. 26:14-45 Mojżesz podaje znamienite proroctwo, przepowiedziane przez Boga, mówiące o zbliżaniu się karnia za gwałcenie przez nich Jego przymierza. Wiele innych fragmentów również wskazuje na ich odpadnięcie od łaski Pana. Jednakże, zgodnie z Izaj. 40: 1,2 i Rzym. 11:25-32, ich zaślepienie oraz niełaska nie miały trwać wiecznie. W zgodzie z tymi proroctwami oraz faktem, że żyjemy w czasie oczekiwania na ich wypełnienie, dostrzegamy przemijanie zaślepienia i uprzedzenia Izraela do Jezusa; podczas gdy poprzednio byli zawzięci względem Jezusa, obecnie wielu z nich uznaje Jego za jednego ze swoich największych proroków. Widzimy jak Nowy Testament, tłumaczony na j. hebrajski jest rozpowszechniany wśród Żydów. Odbywa się tam wiele niesekciarskiej ewangelizacji w celu przebudzenia ich do uznania swojego błędu związanego z odrzuceniem Jezusa oraz w pomaganiu im do dostrzeżenia, że jest On Mesjaszem, przepowiedzianym w Starym Testamencie. Chwalebne rezultaty wynikające z powrotu Izraela do łaski Pana są ukazane w Rzym. 11:12,15,16; Ezech. 16:46-63.

SĄDZENIE DWUNASTU POKOLEŃ IZRAELA

P Jezus w Mat. 19:28 obiecał Apostołom, że w odrodzeniu zasiądą razem z Nim, sądząc dwanaście pokoleń Izraela. Kiedy to się wypełniło?

O Niektórzy twierdzą, że to się wypełniło w roku 70 n.e., co oczywiście nie jest poprawne, ponieważ odrodzenie świata nastanie po Drugim Przyjściu naszego Pana podczas procesu restytucji. Jezus oświadczył, że sądownictwo Izraela będzie miało miejsce, kiedy „Syn człowieczy... usiądzie na stolicy chwały swojej”, a to nastąpi w czasie Jego drugiej obecności, kiedy wszystkie narody, włączając dwanaście pokoleń, zostaną zgromadzone przed Jego chwalebny tron na swój sąd ostateczny (Mat. 25:31,32; Obj. 20:1-6). Biblia zakłada tysiącletnie panowanie Chrystusa wraz z owymi 144 000 — Kościołem. Lecz proszę zauważyć, że ten plan zakłada, że klasa Kościoła, włączając Apostołów, zakończy swój pobyt na ziemi i wraz ze swoim Panem będzie sprawować niebiański urząd sądownictwa nie tylko dwunastu pokoleń, lecz całego rodzaju ludzkiego, który w czasie wyznaczonym przez Boga zostanie wzbudzony z grobu, w czasie odrodzenia lub procesu restytucji (Dz.Ap. 3:19-21; Jana 5:28).

KRÓL OG — OLBRZYM

P Jak możemy rozumieć oświadczenie 5 Moj. 3:11, że „tylko sam Og, król Basański pozostał był z olbrzymów”? Czy to oznacza, że niektórzy olbrzymi z czasów Noego przeżyli potop?

O Na początku ktoś może wyciągnąć taki wniosek, ale zgodnie z 1 Moj. 7:21-24 „...wyginęło wszelkie ciało poruszające się na ziemi... Wszystko, co miało w nozdrzach tchnienie życia... Pozostał tylko Noe i to, co z nim było w arce.” Dlatego żadni olbrzymi (nefilimy — potomkowie upadłych aniołów i córek ludzkich) nie przeżyli potopu Noego.

Kiedy Mojżesz pisał w 5 Moj. 3:11, że tylko Og pozostał z olbrzymów (rephaim) nie odwoływał się do olbrzymów (nephilim) z czasów Noego, ale do olbrzymów żyjących po potopie za czasów Abrahama: Emimów, Enakitów, Zuzymów z 1 Moj. 14:5. Zostali oni pokonani przez Cho-

dorlahomera, króla Elamskiego, wspieranego przez innych królów (14:1), a z kolei ta grupa narodów została pokonana przez Abrahama, kiedy uwolnił Lota i jego domowników. Znamy także historię Goliata, Filistyńczyka, zabitego przez Dawida (1 Sam. 17:4). Tak więc po potopie w wielu pokoleniach żyli wielcy ludzie (olbrzymi).

NOE Z RODZINĄ OPUSZCZAJĄ ARKĘ

P Rozumiem, że Arka Noego, do której weszło osiem dusz ludzkich oraz zwierzęta czyste i nieczyste i zostali zbawieni od wód potopu, przedstawiała zbawczą moc Przymierza Abrahamowego, dzięki której cztery wybrane klasy, oraz quasi-wybrani i niewybrani, ostatecznie będą wybawione spod przekleństwa Adamowego. Na co typem są Noe i jego rodzina wraz z towarzyszącymi im zwierzętami opuszczający arkę?

O Wydaje się, że w antytypie ten okres nastanie przy końcu Tysiąclecia i będzie postępował aż do końca Małego Okresu wkraczając w „wieki przyszłe”, kiedy to wypróbowani i wierni restytucjoniści, klasa owiec, zapewnią sobie życie wieczne i ludzką doskonałość.

To będzie w tym samym czasie, kiedy cztery wybrane klasy razem z quasi-wybranymi, spośród których najwyższa klasa to Poświęceni Obzownicy Epifanii, osiągną punkt wyjścia do wieków doskonałości i wieczności.

BS '05,61-62

Będę tego dnia kroczyć z Tobą, o Panie;

A wówczas, jeżeli będę miał więcej dni,

Będę walczył mężnie,

Ponieważ szedłem tego dnia z Tobą.

Wydanie kolejnego tomu Paula S. L. Johnsona

Informacja wstępna na temat E 15 pt. „**CHRYSTUS, DUCH, PRZYMIERZA**”

Kolejny tom z cyklu Epifanicznych wykładów Pisma Świętego poświęcony jest trzem zagadnieniom — Chrystusowi, Duchowi i Przymierzom. Najwięcej miejsca zajmuje osoba Jezusa Chrystusa, którego poznajemy w trzech etapach Jego istnienia: zanim stał się człowiekiem, gdy narodził się jako dziecko z Marii, a także gdy zmartwychwstał i stał się istotą Boską. O każdym z tych okresów jego egzystencji możemy dowiedzieć się wielu niezwykle ciekawych rzeczy, powszechnie nieznanych przeciętnemu chrześcijaninowi, co czyni tę pracę godną uwagi każdego, komu nieobca jest osoba Zbawiciela świata.

Tylko nieco mniej miejsca zajmuje w tomie drugi poruszony w nim wątek - Duch. Na przestrzeni wieków narosły na jego temat różne legendy, niedomówienia, przeinaczenia i nieprawdy. Kim jest Duch Święty? Czy jest osobą, czy czymś innym? Czy jest jedną trzecią Boga? Ilu jest bogów godnych naszej czci i uznania? Jak Duch Święty może być wylewany, jak może mieszkać w ludziach i jak można go zagasić? Czy może to uczynić człowiek? Na czym polega świadectwo Ducha Świętego, mające być dowodem na to, iż jesteśmy dziećmi Bożymi? Te i wiele innych kwestii dotyczących istoty Ducha Świętego znajdziemy w kilku kolejnych rozdziałach tej książki.

Ostatni rozdział Autor poświęcił przymierzom, zawierającym przez Boga z różnymi ludźmi w różnych okresach historii istnienia rodzaju ludzkiego, począwszy od Adama, a skończywszy na Nowym Przymierzu, które ma przynieść życie wieczne wszystkim ludziom. Co ma wspólnego przymierze z kobietą? Jakie są dzieci różnych przymierzy? Jakie są rodzaje przymierzy Boga? Ile z nich należy już do historii, a ile wciąż czeka na właściwy czas wypełnienia się?

O tym wszystkim możemy dowiedzieć się z 736 stron tego fascynującego dzieła. Niech Bóg pobłogosławi każdego jej czytelnika w języku polskim.

Przewidywane wydanie to miesiące październik - listopad 2005 r.

Koszt jednej książki – 30 zł.

Zamówienie należy przesłać na adres siedziby Ruchu, a wpłaty dokonać na rachunek:
PKO BP SA Nowy Dwór Mazowiecki nr **18 1020 1026 0000 1802 0014 8916**

Dotychczas wydane:

Tytuł	cena
1 Bóg (str. 547).....	20 zł.
2 Stworzenie (str. 585)	20 zł.
3 Biblia (str. 794)	30 zł.
4 Wykres Boskiego Planu (str. 351)	20 zł.
5 Tysiąclecie (str. 479)	20 zł.

Po szczegóły kompletnego cennika:

**broszur,
czasopism,
książek**

odsyłamy do naszej strony w Internecie — <http://epifania.pl>